

Θα συζητήσουμε τώρα την τέταρτη με αριθμό 604/4-4-2022 επίκαιρη ερώτηση πρώτου κύκλου του Βουλευτή Α΄ Θεσσαλονίκης του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδος κ. Ιωάννη Δελή προς την Υπουργό Παιδείας και Θρησκευμάτων, με θέμα: «**Την κατάργηση της υποχρεωτικότητας διетуός παραμονής των νεοδιόριστων εκπαιδευτικών στον τόπο διορισμού**».

Θα απαντήσει η Υφυπουργός Παιδείας και Θρησκευμάτων κυρία Μακρή.

Ορίστε, κύριε συνάδελφε, έχετε τον λόγο για δύο λεπτά.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΔΕΛΗΣ: Ευχαριστώ πολύ, κυρία Πρόεδρε.

Κυρία Υπουργέ, με δύο νόμους του ΣΥΡΙΖΑ το 2019 και της Νέας Δημοκρατίας το 2020 οι νεοδιόριστοι εκπαιδευτικοί υποχρεούνται –το διαβάζω έτσι όπως ακριβώς είναι διατυπωμένο στον νόμο- να παραμείνουν στην περιοχή διορισμού τους για χρονικό διάστημα τουλάχιστον δύο σχολικών ετών και οποιαδήποτε υπηρεσιακή μεταβολή που επιφέρει η μεταβολή της τοποθέτησης αυτής, όπως απόσπαση ή μετάθεση, βάσει γενικής ή ειδικής διάταξης κατά το ως άνω χρονικό διάστημα...» -εννοείται των δύο σχολικών ετών- «... δεν επιτρέπεται».

Αυτή η διάταξη, όπως καταλαβαίνετε, κυρία Υπουργέ, έχει δημιουργήσει πάρα πολύ σοβαρά προβλήματα σε χιλιάδες εκπαιδευτικούς, οι οποίοι διορίστηκαν το καλοκαίρι του 2021, μετά από πολλά χρόνια.

Σχεδόν κανείς δεν διορίστηκε στην περιοχή της πρώτης προτίμησης, αλλά μακριά από τον μόνιμο τόπο της κατοικίας τους, από την περιοχή στην οποία ενδιαφέρονταν να εργαστούν.

Τα προβλήματα αυτά είναι επειδή η διάταξη που προανέφερα τους στερεί τη δυνατότητα να κάνουν αίτηση για απόσπαση, για μετάθεση για δύο χρόνια και μάλιστα, σε μια περίοδο κατά την οποία το κόστος διαβίωσης έχει πάει εκεί που έχει πάει, η ακρίβεια συνεχώς αυξάνεται και έχει φτάσει σε δυσθεώρητα ύψη και οι μετακινήσεις φυσικά έχουν γίνει πάρα πολύ δυσβάστακτες, όχι μόνο για τους εκπαιδευτικούς, για όλους τους εργαζόμενους, πόσο μάλλον για τους εκπαιδευτικούς οι οποίοι μπορεί και να εργάζονται -και εργάζονται πάρα πολλοί από αυτούς και το γνωρίζετε- σε παραπάνω από ένα σχολεία και είναι υποχρεωμένοι να μετακινούνται συνεχώς.

Επίσης, είναι γνωστό, κύριε Υπουργέ, σε όλους ότι από αυτούς τους εκπαιδευτικούς χιλιάδες είναι αυτοί που αναγκάζονται να διατηρούν και να συντηρούν δύο σπίτια λόγω των οικογενειακών υποχρεώσεων. Και βέβαια κάτι τέτοιο, όπως καταλαβαίνετε, κάνει την κατάσταση ακόμα πιο δύσκολη.

Με βάση όλα αυτά τα προβλήματα που σας περιέγραψα και τα οποία νομίζω ότι είναι αυτονόητα -όλοι μπορούν να τα καταλάβουν και να τα κατανοήσουν-, δεν σας ρωτάμε, σας καλούμε, κυρία Υπουργέ, να καταργήσετε τη συγκεκριμένη διάταξη της υποχρεωτικής διетуός παραμονής των νεοδιόριστων εκπαιδευτικών, να την μετατρέψετε αυτήν την παραμονή σε έναν χρόνο και να δώσετε έτσι τη δυνατότητα και από τη φετινή σχολική χρονιά στους περσινούς νεοδιόριστους του 2021 να κάνουν αίτηση για μετάθεση και απόσπαση, έχοντας υπηρετήσει φυσικά τον Ιούνιο που μας έρχεται και αυτοί τον έναν χρόνο που θα απαιτείται.

Αναμένουμε την απάντησή σας με αγωνία.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Σοφία Σακοράφα): Ευχαριστώ πολύ, κύριε συνάδελφε.

Κυρία Υπουργέ, έχετε τον λόγο.

ΖΕΤΤΑ ΜΑΚΡΗ (Υφυπουργός Παιδείας και Θρησκευμάτων): Ευχαριστώ πολύ, κυρία Πρόεδρε.

Κύριε συνάδελφε, θα μου ήταν πάρα πολύ εύκολο να σας απαντήσω ότι αυτή η διετία ισχύει για όλο το δημόσιο και ότι όταν οι εκπαιδευτικοί διορίστηκαν, το γνώριζαν εκ των προτέρων. Αυτή όμως είναι μια απάντηση που δεν θέλω να δώσω, γιατί θα συμφωνήσουμε και οι δύο ότι η εκπαίδευση είναι ένας ιδιαίτερα ευαίσθητος τομέας και χρειάζεται μια προσέγγιση διαφορετική και μια αντιμετώπιση η οποία ενδεχομένως και να αποκλίνει.

Με αυτά λοιπόν ξεκινώντας, θα θυμίσω έτσι για λόγους ιστορικής ακρίβειας ότι έγιναν οι πρώτοι διορισμοί μετά από δώδεκα χρόνια σε κάποιους τομείς και για πρώτη φορά στα εκπαιδευτικά χρονικά, όπως είναι η ειδική αγωγή. Σύμφωνα με το νόμο, οι εκπαιδευτικοί γνώριζαν εκ των προτέρων πλήρως τους όρους και τις προϋποθέσεις για να συμμετάσχουν σε αυτή τη διαδικασία. Μία από τις προϋποθέσεις -η βασική ίσως- ήταν και να μείνουν στη θέση τοποθέτησης για δύο σχολικά χρόνια τουλάχιστον.

Ποιες είναι οι δυσκολίες των εκπαιδευτικών; Η ανάγκη τους να διατηρούν πολλές φορές και δύο σπίτια. Οι αυξημένες οικονομικές δυσκολίες είναι γνωστές στο Υπουργείο. Σας βεβαιώ ότι όλοι μας γνωρίζουμε τα ιδιαίτερα προβλήματα που υπάρχουν, όμως θα σας το πω και θα το πω

ήπια, χωρίς να θέλω να προκαλέσω αντιδράσεις, γιατί, επαναλαμβάνω, είναι ευαίσθητο θέμα και οι εκπαιδευτικοί οφείλουν και παρέχουν τις υπηρεσίες με τον καλύτερο δυνατό τρόπο.

Υπήρχε το περιθώριο, κύριε συνάδελφε, επιλογής των περιοχών στις οποίες ήθελαν να ασκήσουν τα καθήκοντά τους. Υπάρχει ένα αξιοκρατικό σύστημα επιλογής και πάντοτε η προϋπόθεση αυτή που ήταν γνωστή. Αυτό σήμαινε ότι μπορούσαν τις οικογενειακές, προσωπικές, επαγγελματικές παραμέτρους να αντισταθμίσουν και να πάρουν τη σχετική απόφαση.

Διαβάσατε το νόμο που θέτει τις προϋποθέσεις τις οποίες εγώ μόλις σας ανέλυσα. Παραλείψατε να πείτε όμως ότι υπάρχουν εξαιρέσεις σε αυτό το θέμα. Οι νεοδιοριζόμενοι εκπαιδευτικοί ή τα μέλη του ειδικού εκπαιδευτικού και ειδικού βοηθητικού προσωπικού μπορούν να μείνουν λιγότερο από έναν χρόνο, όταν εμπίπτουν στις ειδικές κατηγορίες μετάθεσης της παραγράφου 1 του άρθρου 13 του Προεδρικού Διατάγματος 50/1996 ή του άρθρου 8 του Προεδρικού Διατάγματος 56/2001, όταν έχουν οι ίδιοι ή οι σύζυγοί τους ποσοστό αναπηρίας 75% και άνω ανεξαρτήτως πάθησης ή έχουν τέκνα που έχουν αυτόν τον βαθμό αναπηρίας και πάλι ανεξαρτήτως πάθησης και μπορούν αυτοί να αποσπώνται με απόφαση του αρμοδίου οργάνου, μετά από τη γνώμη των οικείων υπηρεσιακών συμβουλίων και αφού προσκομίσουν πιστοποιητικό από τα ΚΕΠΑ που αποδεικνύει αυτά που ισχυρίζονται.

Για τη φετινή σχολική χρονιά 2021-2022, οι νεοδιόριστοι εκπαιδευτικοί που εμπίπτουν σε αυτές τις κατηγορίες με εγκύκλιο του ΥΠΕΠΘ υπέβαλαν αιτήσεις για απόσπαση από ένα περιφερειακό συμβούλιο πρωτοβάθμιας εκπαίδευσης σε άλλο περιφερειακό συμβούλιο αντίστοιχο πρωτοβάθμιας ή δευτεροβάθμιας εκπαίδευσης.

Το βασικό επιχείρημά τους, λοιπόν, ότι είναι υποχρεωτική η υπηρεσία και η παροχή υπηρεσιών για δύο τουλάχιστον χρόνια μπορεί να αντικρουστεί και από το αντεπιχείρημα ότι, όταν επιτρέπεται η μετακίνηση σε έναν χρόνο, δημιουργούνται, κύριε συνάδελφε, εκπαιδευτικά κενά, τα οποία με την αξιοκρατική διαδικασία που πρέπει να ακολουθούμε δεν καλύπτονται αμέσως.

Έχουμε, λοιπόν, ως Υπουργείο, να σταθμίσουμε, αφ' ενός μεν τη συνέχεια και την ακώλυτη παροχή εκπαιδευτικού έργου και αφ' ετέρου, τις δικαιολογημένες ανάγκες και απαιτήσεις που έχουν οι αδιόριστοι εκπαιδευτικοί.

Για να μην καταχραστώ τον χρόνο, κύριε Πρόεδρε, θα επιχειρηματολογήσω ως προς αυτά στη δευτερολογία.

Σας ευχαριστώ πολύ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Σοφία Σακοράφα): Και εγώ, κυρία Υπουργέ.

Ορίστε, κύριε συνάδελφε, έχετε τον λόγο.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΔΕΛΗΣ: Σας άκουσα με πολύ μεγάλη προσοχή, κυρία Υπουργέ, όπως φαντάζομαι ότι μας ακούν και χιλιάδες εκπαιδευτικοί που βιώνουν αυτό το πρόβλημα. Παρά το ότι είπατε ότι δεν θα μιλήσετε για το ότι γνώριζαν εκ των προτέρων, τελικά το επικαλεστήκατε ότι το γνώριζαν εκ των προτέρων, γνώριζαν εκ των προτέρων δηλαδή τη διάταξη του νόμου. Αυτό δεν σημαίνει ότι αυτή η διάταξη του νόμου είναι και δίκαιη. Καθόλου δεν σημαίνει αυτό. Ή αν εννοήσατε ότι είχαν το δικαίωμα επιλογής της οικογένειας, δηλαδή, ή της εργασίας, νομίζω ότι αυτό δεν είναι επιχείρημα, γιατί σήμερα μια οικογένεια για να συντηρηθεί, για να ζήσει, χρειάζεται την εργασία.

Εν πάση περιπτώσει και για τις εξαιρέσεις τις οποίες είπατε, νομίζω ότι αποτελούν εξαιρέσεις και μάλιστα, ενός πολύ μικρού, ελάχιστου αριθμού εκπαιδευτικών από αυτούς που βιώνουν αυτό το πρόβλημα.

Θα ήθελα, όμως, να σας θυμίσω, κυρία Υπουργέ, για ποιους εκπαιδευτικούς μιλάμε. Μιλάμε για όλους αυτούς οι οποίοι, ως αναπληρωτές, περίμεναν για χρόνια και αγωνίστηκαν για χρόνια για να έχουν μια σταθερή δουλειά για πάνω από δέκα χρόνια. Μιλάμε για όλους αυτούς που, ως αναπληρωτές, υπηρέτησαν χρόνια και χρόνια μακριά από τα σπίτια τους και τις οικογένειές τους, για αυτούς που όργωσαν όλη τη χώρα για να καλύψουν τα εκπαιδευτικά κενά, από την Κέρκυρα στα Δωδεκάνησα, από την Κρήτη στον Έβρο κ.ο.κ. Και τώρα, αυτούς τους χιλιάδες εκπαιδευτικούς τους υποχρεώνετε να παραμείνουν και για δεύτερο χρόνο στην περιοχή του διορισμού τους. Τους υποχρεώνει ο δικός σας νόμος.

Όπως χαρακτηριστικά έχουν πει, έχουν γράψει σε μια επιστολή που έχετε παραλάβει και εσείς, βέβαια, στο Υπουργείο, το όνειρο του διορισμού μετατράπηκε σε εφιάλτη με τη συγκεκριμένη διάταξη. Και μάλιστα, το 2021, τότε στους διορισμούς ούτε δόθηκαν και ούτε και καλύφθηκαν όλα τα οργανικά κενά. Προσέξτε, δεν μιλώ για τα λειτουργικά, μιλώ για τα οργανικά.

Μάλιστα, για να επανέλθω λιγάκι στο ζήτημα των εξαιρέσεων που θίξατε, η κρατική αναληψία -διότι περί αυτού πρόκειται- ξεπερνά κάθε όριο, καθώς αυτή η άδικη διάταξη -γιατί είναι μια ολοφάνερα άδικη διάταξη, το παραδεχτήκατε και εσείς, προς τιμήν σας- αφορά και στους ανάπηρους εκπαιδευτικούς που θα τύχει να έχουν ποσοστό αναπηρίας κάτω από 75%. Ένας ανάπηρος, δηλαδή, με 67%, 68%, 69%, 70% δεν έχει το δικαίωμα. Ούτε καν αυτοί.

Σας καλούμε, λοιπόν, κυρία Υπουργέ και σας παρακαλούμε να δείτε την ανθρώπινη πλευρά αυτού του ζητήματος, τις οικογένειες αυτών των ανθρώπων, γιατί οι περισσότεροι νεοδιοριστοί εκπαιδευτικοί δεν είναι όπως τα παλιά τα χρόνια, στα χρόνια τα δικά μου που νέα παιδιά διορίζονταν. Τώρα οι περισσότεροι από τους διορισμένους είναι σε μια ηλικία να μην πω προχωρημένη, αλλά μέση ηλικία, έχουν κάνει οικογένειες, έχουν παιδιά.

Και να σας πω και αυτό; Δεν είναι μόνο ότι μέχρι το 2019 η υποχρεωτική υπηρεσία της οργανικής θέσης ήταν μόνο για έναν χρόνο. Τότε έγινε αυτή η διάταξη από τον ΣΥΡΙΖΑ, αλλά μετά από αυτή τη διάταξη του νόμου του ΣΥΡΙΖΑ τον Γενάρη του 2019, έρχεται ο ΣΥΡΙΖΑ τον Μάη του 2019 και κάνει μια ad hoc νομοθέτηση για την εφάπαξ μη εφαρμογή αυτής της διάταξης σε μια ορισμένη κατηγορία των εκπαιδευτικών. Και καλώς έγινε αυτή η διάταξη.

Άρα, αυτό που λέμε εμείς -καλούμε, δηλαδή, το Υπουργείο- είναι ότι αυτό μπορεί να επαναληφθεί και να λυθεί το ζήτημα, για όλους όμως, από εδώ και πέρα άπαξ και διά παντός. Το αίτημα είναι δίκαιο, αλλά εκτός από δίκαιο, θεωρούμε ότι είναι και ρεαλιστικό. Δίκαιο είναι, γιατί βεβαίως, οι άνθρωποι λόγοι, οι οικογενειακοί είναι αυτονόητοι, αλλά και ρεαλιστικό, γιατί σε όλη τη χώρα υπάρχουν άφθονα -και το γνωρίζετε- διαθέσιμα οργανικά κενά και μάλιστα, για όλες τις ειδικότητες.

Γι' αυτό σας καλούμε να το ικανοποιήσετε. Το αίτημα το στηρίζουν όλοι οι εκπαιδευτικοί φορείς και όλα τα σωματεία από την ΑΔΕΔΥ, τη ΔΟΕ, την ΟΛΜΕ, σωματεία, σύλλογοι εκπαιδευτικών. Οι πάντες αναγνωρίζουν το δίκαιο του αιτήματος και να σας ενημερώσω ότι θα σας το ζητήσουν και την άλλη Δευτέρα, δηλαδή, τη Μεγάλη Δευτέρα στις 18 του Απριλίου έξω από το Υπουργείο και ελπίζουμε να τους δεχτείτε και να έχετε να τους αναγγείλετε ευχάριστα νέα - εκτός και αν τα κρατήσατε για τη δευτερολογία σας. Θα το χαρούμε πολύ.

Ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Σοφία Σακοράφα): Κι εγώ σας ευχαριστώ, κύριε συνάδελφε.

Κυρία Υπουργέ, έχετε τον λόγο.

ΖΕΤΤΑ ΜΑΚΡΗ (Υφυπουργός Παιδείας και Θρησκευμάτων): Ευχαριστώ, κυρία Πρόεδρε.

Κύριε συνάδελφε, εγώ θέλω να σας ευχαριστήσω γιατί, παρότι χρησιμοποιήσατε κάποιες πολύ αυστηρές εκφράσεις -κατά τη γνώμη μου άδικες ή υπερβολικές- δεν υψώσατε τους τόνους και υποθέτω ότι αυτό οφείλεται στην ευαισθησία του θέματος.

Με τον ίδιο ήπιο τρόπο, λοιπόν, και εγώ θα σας απαντήσω ότι όντως κάποιοι από τους εκπαιδευτικούς ταλαιπωρούνται, ενδεχομένως και οι περισσότεροι. Θα σας πω, επίσης, για την ενημέρωσή σας, ότι το θέμα αυτό και συνάδελφοι της δικής μας παράταξης μάς το έχουν θέσει με τρόπο και με στοιχεία τα οποία δικαιολογούν την όχληση του Υπουργείου.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΔΕΛΗΣ: Προφανώς.

ΖΕΤΤΑ ΜΑΚΡΗ (Υφυπουργός Παιδείας και Θρησκευμάτων): Θα σας απαντήσω, όμως, και εγώ για λόγους ακρίβειας, ότι πράγματι, πολλοί από αυτούς ταλαιπωρήθηκαν χρόνια δουλεύοντας ως αναπληρωτές, καλύπτοντας ανάγκες, επιτελώντας σωστό εκπαιδευτικό έργο, έχοντας και εμπειρία.

Από την άλλη πλευρά, όμως, με τους διορισμούς που γίνανε, περίπου δεκαεξίμισι χιλιάδες διορισμοί για πρώτη φορά μετά από δώδεκα χρόνια και στην ειδική εκπαίδευση για πρώτη φορά στα εκπαιδευτικά χρονικά, έπαψε να υπάρχει γι' αυτούς τους ανθρώπους εργασιακή ανασφάλεια. Δεν μετετράπη σε εφιάλτη, δημιουργήθηκαν κάποια προβλήματα που ίσως δεν τα είχαν σκεφτεί, αλλά η δική μας Κυβέρνηση τους έδωσε εργασιακή ασφάλεια και συνέχεια.

Θα σας πω αυτολεξεί τι είπε στη συνέντευξή της η Υπουργός κυρία Κεραμέως το Σάββατο, όπως ακριβώς τα είπε στον προφορικό της λόγο: «Έχουμε έναν θεσμό στη χώρα μας που εφαρμόζεται με στρεβλό τρόπο. Είναι ο αναπληρωτής. Έχουμε αναπληρωτές που είναι δέκα και δώδεκα συναπτά έτη αναπληρωτές, ενώ θα έπρεπε ο αναπληρωτής να αναπληρώνει έναν καθηγητή, όταν προκύπτει κάτι έκτακτο, μια αρρώστια, μια εγκυμοσύνη. Γι' αυτόν ακριβώς τον λόγο, σε εξαιρετική συνεργασία με το Υπουργείο Εσωτερικών, κάναμε τους διορισμούς αυτούς και θα κάνουμε και φέτος. Την παρούσα χρονική στιγμή επεξεργαζόμαστε ένα πιο δίκαιο σύστημα διορισμών».

Σας λέω, λοιπόν, κύριε συνάδελφε, ότι ο μόνιμος διορισμός -και συμφωνούμε σε αυτό- εξασφαλίζει μια στοιχειώδη εργασιακή και οικονομική σταθερότητα για τους εκπαιδευτικούς. Βάζει τέλος στην ανασφάλεια -καταλαβαίνω ότι σε αυτό συμφωνούμε- και μπορούν απρόσκοπτα να επικεντρώνονται στο λειτούργημά τους.

Από την άλλη πλευρά, υπάρχει και η συνέχεια στην εκπαιδευτική διαδικασία. Υπάρχουν περιοχές δυσπρόσιτες, απομονωμένες, νησιωτικές, όπου εκεί οι εκπαιδευτικοί μας που υπηρετούν παίρνουν περισσότερα μόρια και είναι πιο εύκολη η μετάβασή τους, συνεπώς, στους τόπους από τους οποίους κατάγονται και είναι οι οικογένειές τους. Σας λέω, λοιπόν, χωρίς να προαναγγέλλω κάτι και χωρίς ταυτόχρονα να αποκλείω -γιατί μιλάω σε έμπειρο κοινοβουλευτικό- ότι όλα αυτά στο Υπουργείο τα γνωρίζουμε, τα συνεκτιμούμε και, όπως και η Υπουργός δήλωσε, επεξεργαζόμαστε ένα πιο δίκαιο σύστημα διορισμών. Δεν μπορώ να πω τίποτα αυτή τη στιγμή, αλλά να ξέρετε ότι ούτε αδιάφοροι είμαστε ούτε ανάλγητοι.

Οι εκπαιδευτικές ανάγκες πρέπει να καλύπτονται και είναι το πρώτιστο μέλημά μας, όμως είναι ισοσθενές και οι εκπαιδευτικοί μας να είναι ευχαριστημένοι. Αυτή τη δύσκολη εξίσωση θα τη λύσουμε με τον καλύτερο δυνατό τρόπο και νομίζω ότι όλοι έχουμε συνεννοηθεί. Και επαναλαμβάνω, ας μην παρεξηγηθεί ως κάποια προαναγγελία αυτό. Είναι κάτι που μας απασχολεί και μας απασχολεί δικαιολογημένα.

Ευχαριστώ πολύ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Σοφία Σακοράφα): Κι εγώ σας ευχαριστώ, κυρία Υπουργέ.